

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 23 lipca 2009 r.

DOLiS/DEC-698/09

dot. DOLiS-440-206/09

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22, art. 18 ust. 1 pkt 6, w zw. z art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) i z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego ze skargi Pana A, dotyczącej ujawnienia jego danych osobowych w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta,

nakazuję Prezydentowi Miasta wyeliminowanie nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Pana A, poprzez usunięcie ze strony internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miasta danych osobowych Pana A zawartych w Uchwale Rady Miasta nr XXXIV/848/2008 z dnia 9 grudnia 2008 r., w zakresie jego imienia i nazwiska.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana A, zwanego dalej również Skarżącym, na nieuprawnione, w jego ocenie, ujawnienie jego danych osobowych w Biuletynie Informacji Publicznej przez Radę Miasta. W uzasadnieniu skargi Pan A wskazał, iż jakiś czas temu złożył skargę na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej do Wojewody. Skargę tą rozpatrywała Rada Miasta wraz z Komisją Rewizyjną, a podjęta w tym zakresie uchwała nr XXXIV/848/2008 z dnia 9 grudnia 2008 r., opublikowana została w Biuletynie Informacji Publicznej, wskutek czego doszło do ujawnienia zawartych

w niej danych osobowych Skarżącego w zakresie jego imienia i nazwiska, adresu zamieszkania, numeru aktu notarialnego, informacji, iż jest osobą niepełnosprawną, że przebywał w szpitalu oraz danych osobowych jego opiekuna – pełnomocnika. Jak wskazał dalej Skarżący, „jest dla mnie dużym obciążeniem, że każdy ma dostęp do tak istotnych danych, nawet wstukując w wyszukiwarke internetową moje imię i nazwisko wychodzi na pierwszym miejscu powyższa uchwała (...) Nie jestem osobą publiczną i chciałbym aby moje prawa były przestrzegane przez urzędników (...) Jestem inwalidą I grupy i nie chciałbym być w żaden sposób dyskryminowany”. W świetle powyższych okoliczności Skarżący wniósł o pomoc w tej sprawie i ostatecznie precyzując swoje stanowisko w sprawie wniósł o usunięcie jego danych osobowych z przedmiotowej publikacji.

W toku postępowania administracyjnego przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych odebrał wyjaśnienia od Przewodniczącego Rady Miasta, który jako podstawę prawną upublicznienia w internecie danych osobowych Skarżącego zawartych w Uchwale Rady Miasta nr XXXIV/848/2008 z dnia 9 grudnia 2008 r. wskazał, art. 23 ust. 1 pkt 2 i 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm), w związku z unormowaniami ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 z późn. zm.), w tym wynikający z przepisów tej ustawy obowiązek publikowania uchwał organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego (rad, gmin, rad powiatów, sejmików, województw) w Biuletynie Informacji Publicznej. Ponadto Przewodniczący Rady Miasta wskazał, iż „Komisja Rewizyjna przygotowując projekt uchwały, w szczególności treść uzasadnienia faktycznego i prawnego, zwracała szczególną uwagę na ochronę danych osobowych Skarżącego, ograniczając się jedynie do takich informacji, które miały znaczenie dla rozstrzygnięcia merytorycznego i prawnego. I tak, poza elementem koniecznym tj. imieniem i nazwiskiem Skarżącego nie zostały ujawnione żadne inne elementy identyfikujące.”

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Obowiązkiem nadrzędnym administratora danych osobowych jest dołożenie szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, na który składa się poszanowanie podstawowych zasad przetwarzania danych osobowych. Jedną z tych zasad wyrażoną została w art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie danych osobowych, zwanej dalej ustawą, zgodnie z którym administrator danych przetwarzający je powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności obowiązany jest zapewnić, aby dane te były adekwatne w stosunku do celów, w jakich są przetwarzane. Powyższe oznacza zatem, iż swym rodzajem i swą treścią dane te nie powinny wykraczać poza potrzeby wynikające z celu ich przetwarzania oraz sprzeciwia się przetwarzaniu wszelkich danych dla celu tego przetwarzania nieistotnych, nie mających znaczenia, jak i danych o większym niż uzasadniony z tego względu stopniu szczegółowości. Zgodnie z treścią art. 7 pkt 2 ustawy, przez przetwarzanie danych rozumie się jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie. Przy każdym z tych działań administrator obowiązany jest przestrzegać wskazanych w ustawie o ochronie danych osobowych zasad.

Zgodnie z kolei z art. 4 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, organy władzy publicznej zobowiązane są podać do publicznej wiadomości, informacje publiczne w postaci podejmowanych przez

siebie publicznie stanowisk, przy czym zobowiązanie do ogłoszenia ich treści, a zarazem prawo dostępu do tych informacji nie jest nieograniczone. Jak stanowi bowiem art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy.

Odnosząc się do przedmiotowej sprawy, wskazać należy, iż Rada Miasta, w ramach przysługujących jej kompetencji, uprawniona była do przetwarzania danych osobowych Skarżącego, jednakże opublikowanie w Biuletynie Informacji Publicznej w treści podjętej przez nią uchwały jego danych osobowych w zakresie imienia i nazwiska w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych zdecydowanie wykroczyło poza cel tego przetwarzania. Zauważenia wymaga bowiem, iż celem Biuletynu Informacji Publicznej jest informowanie o sprawach publicznych, w tym o zajmowanych przez władze publiczne stanowiskach i podejmowanych rozstrzygnięciach. Bez znaczenia dla wartości merytorycznej tych stanowisk jest zatem publikowanie w ich treści informacji o osobach, w stosunku do których zostały one zajęte, w szczególności tych, które w sposób szybki i łatwy mogą doprowadzić do ich identyfikacji. W ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych dla spełnienia celu i obowiązku publikacji z art. 4 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, również w przedmiotowej sprawie, wystarczającym byłaby więc publikacja zanonimizowanej uchwały tj. uchwały, w której zawarte dane osobowe poddane zostały procesowi uniemożliwiającemu rozpoznanie osoby, której te dane dotyczą, poprzez ich usunięcie.

Powyższe stanowisko Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych znajduje również potwierdzenie w orzecznictwie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 18 listopada 2008 r. wydanego w sprawie o sygn. II SA/Wa 1177/08, uznał, że „usunięcie personaliów osób prywatnych, czy też ich zanonimizowanie w ogłoszonej w Biuletynie Informacji Publicznej uchwale organu gminnego, nie wpływa na czytelność dokonanego w ten sposób przekazu. W tym przypadku treść aktu administracyjnego nie traci waloru informacyjnego, albowiem wynika z niej kto, kiedy i w jakiej sprawie publicznie zajął określone stanowisko.” Udostępnienie danych Skarżącego, w zakresie imienia i nazwiska, w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta, pozostaje zatem w sprzeczności z wyrażoną w art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy, zasadą adekwatności danych w stosunku do celów dla jakich są przetwarzane. Wskazać bowiem należy, iż osiągnięcie funkcji informacyjnej jaką pełnić ma Biuletyn Informacji Publicznej możliwe było bez publikowania w tekście przedmiotowej uchwały imienia i nazwiska Skarżącego. Ogłoszenie uchwały w takim brzmieniu nie wpłynęłoby ujemnie, ani na prawo dostępu do informacji publicznej, ani nie pozbawiłoby przedmiotowej uchwały waloru informacyjnego.

Opublikowanie w Biuletynie Informacji Publicznej uchwały Rady Miasta z dnia 9 grudnia 2008 r. w jej pełnym brzmieniu niewątpliwie wykroczyło także poza ograniczenia z art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, a mianowicie naruszyło prywatność Skarżącego. Przepis powyższy stanowi wprawdzie również o wyłączeniach omawianego ograniczenia, jednakże wskazać należy, iż w przedmiotowej sprawie żadna ze wskazanych w tym przepisie podstaw wyłączeń nie zachodziła. Jak stanowi bowiem art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej ograniczenie prawa do informacji publicznej nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa. Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny, który wielokrotnie wyrażał stanowisko w tej kwestii, prawo dostępu do

informacji nie ma charakteru bezwzględny, a jego granice wyznaczone są m.in. przez konieczność respektowania praw i wolności innych podmiotów, w tym przez konstytucyjnie gwarantowane prawo do ochrony życia prywatnego o którym mowa w art. 47 i 51 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 marca 2006 r. sygn. akt K 17/05). Trybunał Konstytucyjny podkreślił również, że nie istnieje formuła „zagwarantowania obywatelom dostępu do informacji za wszelką cenę” (wyrok z 19 czerwca 2002 r., K 11/02; OTK ZU nr 4/A/2002, poz. 43). W ww. wyroku z dnia 20 marca 2006 r. Trybunał Konstytucyjny w sposób wyraźny wskazał również, iż „art. 5 ustawy o dostępie do informacji określa ograniczenia prawa do informacji publicznej. Ograniczenie ze względu na prywatność lub tajemnicę chronioną przepisami prawa nie dotyczy jednak - jak stanowi ust. 2 art. 5 ustawy – informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego sprawy nie wynika, by Skarżący, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, zrezygnował z przysługującego mu prawa, o którym mowa w ww. przepisie, z uwagi na swoją prywatność toteż obok obowiązku wskazanego w art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie danych osobowych również na tej podstawie Rada Miasta obowiązana była do ochrony danych osobowych Skarżącego.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).